روز درخشان با ۳ طلای کشتی و تکواندو

حمله به‌پنجمی

کاروان ورزشی ایران در روز سیزدهم بیستمین دوره بازی‌های آسیایی با کسب ۳ مدال طلا از نظر ارزش مدال، بهترین روز خود را رقم زد و توانست به عدد ۱۵ مدال طلا دست پیدا کند. در روز سیزدهم، مدال طلای ساغر مرادی در تکواندو به همراه ۲ مدال طلای محمد نخودی و امیرحسین زارع در کشتی آزاد باعث شد تا کاروان ایران با اتکا به این سه مدال همچنان در رقابت برای کسب یکی از سه رده پنجم، ششم و هفتم باقی بماند.

این سه مدال طلا باعث شد تا کاروان ورزشی ایران از ۱۳طلایی که در بازی‌های هانگژو کسب کرده بود، عبور کند. در دوره قبل بازی‌ها ۱۳ مدال طلا، ۲۱ نقره و ۲۱ برنز برای ایران به دست آمد که با مجموع ۵۵ مدال در رده هفتم بازی‌ها ایستاد. عبور از ۱۳ طلای هانگژو یعنی کاروان ورزشی ایران با وجود اینکه ایران در یکسال گذشته درگیر تهاجم بی‌رحمانه دشمن صهیونی و آمریکایی بوده و در ماه‌های اخیر با شدیدترین تحریم‌های اقتصادی هم روبه‌رو بوده اما نه تنها اینها تأثیر منفی در ورزش ایران نداشته بلکه با تلاش شبانه‌روزی مسئولان، زحمات فراوان کادر فنی و استعداد بی‌همتای ورزشکاران، کاروان ورزشی شجره طیبه یک روز قبل از اینکه به کارش در بیستمین دوره بازی‌ها پایان بدهد، در رده ششم ایستاده که همین هم تا به اینجای کار نسبت به دوره قبل بازی‌ها یک رتبه صعود را نشان می‌دهد. بازی‌ها برای ایران به طور رسمی روز یکشنبه به پایان می‌رسد که سوارکاری به عنوان آخرین رشته کارش را انجام می‌دهد اما در واقع روز شنبه برای ایران روز پایانی محسوب می‌شود که کشتی در سه وزن ۵۷ کیلوگرم علی مؤمنی، ۷۴ کیلوگرم یونس امامی و ۹۷ کیلوگرم امیرعلی آذرپیرا شانس کسب مدال دارد. تکواندو با آرین سلیمی، مهدی حاجی موسایی و ناهید کیانی همچنان شانس کسب مدال طلا را دارد و البته والیبال که در فینال است و شانس کسب مدال طلا را دارد. بنابراین کاروان ورزشی ایران روز شنبه می‌تواند به رده پنجم بازی‌ها حمله کند، اگر شرایط به خوبی پیش برود.

دو طلای کشتی آزاد مثل همیشه به کمک کاروان آمد

پرچم بالا ماند

گزارش یک

محسن وظیفه
خبرنگار

بعد از اینکه کشتی فرنگی مأموریتش را با موفقیت پشت سر گذاشت نوبت به کشتی آزاد رسید که مسابقاتش را شروع کند. شروع خوب که در روز سیزدهم به کمک کاروان ورزشی آمد و با ۲مدال طلای محمد نخودی و امیرعلی آذرپیرا کشتی ایران توانست یک موفقیت خوب را به‌دست بیاورد. البته کاروان کشورمان هنوز به یک مدال طلای دیگر نیاز دارد تا به سه طلای بازی‌های هانگژو برسد اما برای کسب یک مدال هم امروز ۳وزن را دارد که می‌توانند به مدال برسند.

کشتی یکبار دیگر نشان داد که همچنان پرچم را بالا نگه داشته و حتی اگر تعدادی از قهرمانانش را هم کنار گذاشته باشد اما باز هم می‌تواند به مدال‌های ارزشمندی دست پیدا کند. ۲طلای ارزشمند در یک رویداد مهم که اهمیت این رشته را برای ورزش ایران یکبار دیگر نشان داد. فقط یک مقایسه نشان می‌دهد که چرا کشتی مهم است، تیراندازی با ۱۴ورزشکار یک برنز گرفت اما کشتی با ۱۲نفر تا اینجای کار صاحب ۴طلا و یک برنز است و امروز هم فرصت دارد تا این آمار خیره‌کننده را افزایش بدهد. در روز نخست امیرحسین زارع در سنگین وزن اگرچه یک شوک را در نیمه‌نهایی به همه علاقه‌مندان به کشتی وارد کرد اما بدون هیچ مشکلی مدال طلا را کسب کرد تا دومین طلای خود در این بازی‌ها را به گردن انداخته باشد. کشتی‌گیر قزاقستانی در مرحله نیمه‌نهایی تا ثانیه‌های آخر ۳بریک از امیرحسین زارع پیش بود اما سنگین‌وزن ایران بهترین سنگین‌وزن جهان است و این را در همان چند ثانیه پایانی با یک زیرگیری عالی نشان داد.

طلای دوم را هم محمد نخودی کسب کرد. محمد نخودی که ۵مدال جهانی را در وزن ۷۹کیلوگرم کسب کرده بود این‌بار در وزن ۸۶کیلوگرم راهی بازی‌های آسیایی شد و توانست با غلبه بر ایشیگوروی ژاپنی به مدال طلای این وزن برسد تا دومین طلای ایران هم به‌دست بیاید. محمد نخودی در این مسابقه نشان داد که بسیار کشتی‌گیر پخته و توانمندی است و به‌راحتی باخت نمی‌دهد. بدترین اتفاق اما در وزن ۶۵کیلوگرم رقم خورد. جایی که عباس ابراهیم‌زاده در غیاب رحمان عموزاد می‌توانست با یک کشتی خوب یک مدال ارزشمند کسب کند اما فقط چند ثانیه کم آورد. او که تقریباً قرعه سختی را داشت با شکست مقابل سوجیت هندی به رده‌بندی رفت و از قضا در رده‌بندی کوتارو کیوکای ژاپنی به مصافش آمد و در یک رقابت سخت و دشوار ۳بر۲ این کشتی را باخت تا مدال برنز را از دست بدهد.

اهمیت این رقابت به کشتی کم‌نقص ابراهیم‌زاده با این قهرمان المپیک بود. ۶دقیقه به حریفش چسبید و اجازه نداد تا حریفش از او امتیازی بگیرد اما در نهایت کیوکا با یک مچ پا توانست ابراهیم‌زاده را خاک کند و ۳بر۲ برنده این مسابقه مهم شود.

تیم ملی کشتی فرنگی و فرار از باتلاق ناگویا

عملیات نجات

تیم ملی کشتی فرنگی با کسب دو مدال طلا و یک برنز به کارش در بیستمین دوره بازی‌های آسیایی پایان داد. مدال طلای امین میرزازاده در وزن ۱۳۰ کیلوگرم در روز نخست و مدال طلای عجیب و باور نکردنی علیرضا عبدولی در وزن ۷۷ کیلوگرم در روز دوم به همراه برنز مهدی بالی در وزن ۹۷ کیلوگرم باعث شد تا تیم ملی کشتی فرنگی عملکرد قابل قبولی داشته باشد و حداقل نسبت به دوره قبل بازی‌ها که در هانگژو برگزار شد، مدال‌های طلای خود را تکرار کند. البته به لحاظ مجموع مدال‌های کسب شده، در دوره قبل ایران دو طلا، دو نقره و یک برنز داشت که امسال دو مدال طلا و یک برنز که نشان می‌دهد تیم ملی کشتی فرنگی ایران دو مدال نقره را از دست داده و عملکرد ضعیف‌تری را نسبت به خودش در دوره قبل به جا گذاشته است.

با این‌حال تیم ملی کشتی فرنگی با درخشش علیرضا عبدولی در وزن ۷۷ کیلوگرم توانست سر خود را بالا بگیرد و نشان بدهد که هنوز حرف برای گفتن دارد. علیرضا عبدولی که سال گذشته عضو تیم ملی کشتی فرنگی در قهرمانی جهان بود، در این دوره به دلیل مصدومیت چندماهی را از اردوی تیم ملی دور ماند و در نهایت هم که شانس رسیدن به دوبنده تیم ملی را از دست داد و در نهایت با نظر کادرفنی به بازی‌های آسیایی اعزام شد اما با این‌حال نشان داد که خیلی خوب کشتی را بلد است و مقابل اوزاکای ژاپنی که مدال طلای بازی‌های المپیک ۲۰۲۴ پاریس را کسب کرده بود، درخشان کشتی گرفت تا یک مدال طلا را از دهان شیر بیرون بکشد. عبدولی نشان داد که خون کشتی فرنگی در رگ‌های خانواده عبدولی در جریان است و ژنتیک آنها به طور کلی به درخشش در کشتی فرنگی حساس است. بعد از سعید، سامان و کرامت حالا نوبت به علیرضا رسیده که در کشتی فرنگی دنیا بدرخشد و به نظر این جوان جسور و کشتی‌بلد در سال‌های آینده حرف زیادی برای گفتن دارد.

نکته جالب توجه، نظرسنجی یکی از شبکه‌های تلویزیونی درباره عملکرد تیم ملی کشتی فرنگی بود که تا قبل از مدال طلای عبدولی میزان نارضایتی به بیش از ۸۰ درصد هم رسیده بود اما طلای عبدولی به طور طبیعی نظر مردم را هم تغییر داد و نتیجه نظرسنجی تقریباً برعکس شد.

این دو مدال طلا در عین حال که می‌تواند یک نتیجه قابل قبول برای این تیم باشد، می‌تواند یک هشدار جدی هم باشد. در دو وزن ۸۷ و ۹۷ کیلوگرم دو کشتی‌گیر اعزامی ایران اصلاً خوب نبودند و دو مدال طلا در این وزن از دست رفت؛ در حالی‌که مشخص است کادرفنی نتوانسته پشتوانه خوبی در این دو وزن بسازد که دستش به این شکل خالی مانده است.

تیر و کمان بازنده مثل همیشه

لشکر شکست‌خورده

تیم ریکرو ایران در مرحله رده‌بندی مسابقات تیراندازی با کمان بازی‌های آسیایی ناگویا با شکست مقابل تیم چین‌تایپه از کسب مدال برنز بازماند. با این مسابقه ضعیف کار تیم ملی تیر و کمان ایران در این بازی‌ها به پایان رسید و این یعنی یک شکست دیگر در کارنامه این ورزش و دست خالی ماندن تیر و کمان در بازی‌های آسیایی ناگویا تا ناکامی‌های این ورزش همچنان ادامه‌دار باشد. تیر و کمان ایران با ۱۳ نفر راهی این بازی‌ها شد؛ ۱۰ ورزشکار به همراه دو مربی و یک سرپرست راهی ناگویا شدند اما این کاروان شلوغ ۱۳ نفره حتی یک مدال هم نتوانست کسب کند. البته مثل تیر و کمان کم نبودند اما واقعاً این سؤال مهم مطرح است که اگر این کاروان ۱۳ نفره به بازی‌ها اعزام نشده بود، چه اتفاقی رخ می‌داد؟

تیم ریکرو ایران با ترکیب صادق اشرفی، رضا شبانی و محمدحسین گلشنی در دیدار رده‌بندی بازی‌های آسیایی ناگویا به مصاف چین‌تایپه رفت تا بتواند به مدال برنز برسد اما با نتیجه سنگین ۶ بر ۲ مقابل تیم چین تایپه شکست خورد و موفق به کسب مدال برنز نشد. این تیم در دیدار نیمه‌نهایی هم مقابل هند با نتیجه ۶ بر صفر شکست خورده بود و با شکست در رده‌بندی ناکامی‌هایش را تکمیل کرد. تیم ریکرو در حالی در دیدار رده‌بندی شکست خورد که همین چند روز پیش در یکی از برنامه‌های رادیویی، مجریان برنامه به همراه شعبانی بهار، رئیس فدراسیون تیر و کمان جشن گرفته بودند که صعود تیر و کمان به دیدار نیمه‌نهایی یک اتفاق تاریخی است اما حالا مشخص شد که این صعودها نتیجه‌ای نداشته است.

از هانگژو تا ناگویا؛ جودو همچنان بدون مدال

دور باطل

جودوی ایران در بازی‌های آسیایی ناگویا نه‌تنها به مدال نرسید، بلکه بار دیگر ثابت کرد که اوضاعش از آنچه دیده می‌شود، وخیم‌تر است. تیمی که با انتظار کسب مدال از سوی وزارت ورزش راهی بزرگ‌ترین میدان آسیایی شد، در نهایت دست خالی به کار خود پایان داد. این بار اما ناکامی را نمی‌توان صرفاً به پای یک روز بد، قرعه یا شکست اتفاقی یک ورزشکار گذاشت؛ چراکه هر ۶نماینده ایران از رسیدن به سکوی بازی‌های آسیایی بازماندند تا زنگ خطر برای جودو بلندتر از همیشه به صدا دربیاید. روز پایانی رقابت‌های جودو در ناگویا با حضور مریم بربط و امیرعباس چوپان دنبال شد؛ دو نماینده‌ای که می‌توانستند آخرین فرصت جودوی ایران برای فرار از یک کارنامه بدون مدال باشند، اما در نهایت آنها هم نتوانستند طلسم را بشکنند. چوپان در وزن منهای ۹۰کیلوگرم شروع خوبی داشت و در نخستین مبارزه ویتشیکا بایت از کامبوج را از پیش‌رو برداشت، اما در یک‌چهارم نهایی مقابل نوربک مورتوزیف از ازبکستان شکست خورد و راهی جدول شانس مجدد شد. او در این مرحله با شکست حاجی‌مراد عمروف از امارات، خود را به مبارزه مدال برنز نزدیک کرد، اما مقابل کیم جونگ هون از کره‌جنوبی حرفی برای گفتن نداشت و با ضربه فنی شکست خورد تا یکی دیگر از فرصت‌های جودوی ایران برای کسب مدال از بین برود. در بخش زنان هم بربط تا آستانه کسب مدال پیش رفت. او ابتدا نماینده مغولستان را شکست داد و سپس هونگتائوو از چین، نفر شانزدهم رنکینگ جهان را در مبارزه‌ای دیدنی از پیش‌رو برداشت. بربط در مبارزه با میزوکی سوگیمورا از ژاپن هم در شرایطی که از حریف پیش بود، در یک لحظه غافلگیر شد و با ایپون شکست خورد. آخرین تلاش او برای رسیدن به مدال برنز هم مقابل توکا ریوا از قزاقستان بی‌نتیجه ماند تا او که تنها مدال‌آور جودوی ایران در بازی‌های کشورهای اسلامی بود در تاتامی ناگویا ناکام بماند. اما آنچه بیشتر از نتایج و مبارزات اهمیت دارد، تصویری است که مجموع این شکست‌ها از جودوی ایران ارائه می‌کند. جودو چهار سال قبل در هانگژو هم بدون مدال ماند و انتظار می‌رفت در مدت باقیمانده تا بازی‌های آسیایی بعدی فرصتی برای ترمیم باشد. با این حال، ناگویا نشان داد که دست‌کم در نتیجه نهایی، اتفاق متفاوتی رخ نداده است. این در حالی است که وزارت ورزش طی ماه‌های گذشته بارها از جودو انتظار کسب مدال و حتی طلا داشته است. وقتی چنین انتظاری به‌صورت رسمی مطرح می‌شود، طبیعی است که نتیجه نهایی هم با همان معیار سنجیده شود. حالا اما تیمی که با هدف مدال وارد رقابت‌ها شده بود، با ۶ورزشکار و بدون حتی یک مدال به ایران بازمی‌گردد. مسأله فقط مدال نگرفتن نیست؛ مسأله دور باطل جودوی ایران است. بعد از ناکامی این رشته در میدان‌های اخیر، ناگویا می‌توانست محل اثبات اصلاحات و ترمیم جودو باشد، اما خروجی دوباره صفر شد. حالا پرسش اصلی این است که در فاصله چهار سال، مدیریت فدراسیون جودو دقیقاً چه کاری انجام داده که جودوی ایران در ناگویا حتی یک مدال هم کسب نکرد. جودو در ناگویا فقط مدال را از دست نداد؛ بخشی از اعتبار و وعده‌هایی را هم که درباره بازگشت این رشته به سطح اول آسیا داده شده بود، روی تاتامی جا گذاشت. اگر قرار است دست روی دست گذاشته و فقط مانورهای تبلیغاتی و وعده‌های پوچ داده شود، جودو ایران بیشتر از این در باتلاق خودخواسته فروخواهد رفت.

پایان شیرین یک روز تلخ در شیاپ‌چانگ

طوفان طلایی ساغر

فائزه زمانی
خبرنگار

روز دوم رقابت‌های تکواندوی بازی‌های آسیایی ناگویا می‌توانست برای ایران روزی تلخ و نگران‌کننده باشد، اما طلای ساغر مرادی در آخرین لحظات باعث شد تا تکواندو یک نفس راحت بکشد. سه نماینده در همان مسیر ابتدایی از رسیدن به مراحل پایانی بازماندند و یکی از امیدهای اصلی کسب مدال طلا هم در کمال ناباوری از گردونه مسابقات کنار رفت. درست در شرایطی که شیاپ‌چانگ ناگویا یکی پس از دیگری خبرهای ناخوشایند برای تکواندوی ایران داشت، ساغر مرادی ایستاد تا ورق را برگرداند و با طلای تاریخی خود، پایان دیگری برای این روز رقم بزند.

ساینا کریمی روز را با یک پیروزی مقتدرانه شروع کرد. نماینده وزن ۴۹- کیلوگرم زنان در نخستین مبارزه خود، سیو وای‌لام از هنگ‌کنگ را در دو راند و با نتایج ۱۳ بر ۲ و ۱۳ بر صفر شکست داد. کریمی در یک‌هشتم نهایی هم شروعی امیدوارکننده برابر روکا اوکاموتو، نماینده ژاپن داشت و راند نخست را ۱۷ بر ۶ برد. اما جریان مبارزه در دو راند بعد تغییر کرد. کریمی راند دوم را ۱۰ بر ۳ و راند سوم را ۱۵ بر ۶ واگذار کرد و در ثانیه‌های پایانی هم به دلیل مصدومیت دیگر نتوانست مبارزه را ادامه دهد. او با تصمیم کادر فنی از زمین خارج شد و پس از معاینه پزشکان، با صندلی چرخدار سالن را ترک کرد تا یکی از تلخ‌ترین تصاویر روز تکواندوی ایران رقم بخورد.

در وزن ۵۸- کیلوگرم مردان، ابوالفضل زندی هم کارش را با قدرت شروع کرد. او در نخستین مبارزه، حریف تاجیکستانی را با نتیجه ۲ بر صفر شکست داد، اما در یک‌چهارم نهایی برابر تامیرلان تلولس از قزاقستان قرار گرفت و با وجود پیروزی ۱۱ بر ۲ در راند نخست، دو راند بعدی را ۱۶ بر ۱۱ واگذار کرد و در نهایت مبارزه را از دست داد. حذف زندی، آن هم در شرایطی که از امیدهای اصلی ایران برای کسب طلا محسوب می‌شد، یکی از بزرگ‌ترین اتفاقات غیرمنتظره روز بود. امیرسینا بختیاری هم نتوانست از نخستین مانع عبور کند. او برابر ژیانگ ژیانگ از چین در مبارزه‌ای نزدیک، راند اول را ۵ بر ۴ واگذار کرد و در راند دوم نیز با نتیجه ۲ بر صفر شکست خورد تا پرونده حضورش در ناگویا خیلی زود بسته شود.

اما در میان این حذف‌ها، یک نفر اجازه نداد روز تکواندوی ایران بدون طلا تمام شود. ساغر مرادی که در دور نخست استراحت داشت، در مرحله دوم مقابل تاماریس سلیمانوف از قزاقستان قرار گرفت و با اقتدار در دو راند و با نتایج ۹ بریک و ۱۳ بر یک به پیروزی رسید. صعود او به نیمه‌نهایی، مدال برنز را قطعی کرد، اما ساغر به این مدال رضایت نداد. او در نیمه‌نهایی هم از سد وانگ وی‌چیا از چین‌تایپه گذشت و راهی فینال شد.

فینال جایی بود که مرادی می‌توانست تمام تلخی‌های روز را به فراموشی بسپارد. او مقابل حریف ازبکستانی قرار گرفت و در دو راند به پیروزی رسید تا مدال طلای وزن ۶۷- کیلوگرم را از آن خود کند. این طلا فقط پانزدهمین طلای کاروان ایران نبود، بلکه ساغر مرادی با این قهرمانی، نخستین طلای تاریخ تکواندوی زنان ایران در این رقابت‌ها را به نام خود زد. روزی که با مصدومیت کریمی، حذف بختیاری و شکست ناباورانه زندی شروع شده بود، در نهایت با ایستادن ساغر روی سکوی نخست به پایان رسید؛ طلایی که اولین چراغ تکواندوی ایران را روشن کرد تا این رشته امیدوارانه‌تر به رقابت‌های امروز نگاه کند.

مدال سوم رضا علیپور به رنگ نقره بود

ای کاش خودت را باور داشتی!

از چند ماه پیش که همه پیگیر وضعیت رضا علیپور بودند، همه افراد مطلع و مربیانش از شرایط پر نوسان او می‌گفتند اما وقتی کار او در بازی‌های آسیایی شروع شد، چند رکورد خوب ثبت شد و در نهایت هم به فینال رسید.

راهیابی او به فینال نشان داد که رضا می‌تواند سومین طلای خودش را هم در این بازی‌ها کسب کند اما در نهایت او نتوانست حریف سنگنورد چینی شود و با یک مدال نقره به کارش پایان داد تا نشان بدهد که علیپور دیگر جای خودش را در این ورزش و در بین مدعیان آسیایی پیدا کرده و می‌تواند به راحتی مدال بگیرد حتی در روزهایی که شاید خیلی هم آماده نبا شد.

رضا علیپور در فینال ماده سرعت این دوره از بازی‌ها در رقابت با حریفانی از چین و قزاقستان با ثبت زمان ۵.۳۶ ثانیه به مدال نقره دست پیدا کرد. چوشو هونگ نماینده چین با ثبت زمان ۴.۷۱ ثانیه اول شد و به مدال طلا رسید.

این مدال نقره بعد از کسب دو مدال طلا باعث شد تا او شرایط خاصی را در بین نفرات پر مدال تاریخ این بازی‌ها داشته باشد. شاید اگر رضا کمی خودش را باور داشت و از فضای حاشیه‌ای ورزش اندکی فاصله می‌گرفت الان سومین مدال طلای خودش را هم کسب کرده بود و در بین بیشترین طلاداران بازی‌های آسیایی جایگاه ویژه‌ای داشت. دوری از ورزش حرفه‌ای و نزدیک شدن به حاشیه باعث شد تا رضا علیپور مدال مهمی را از دست بد هد.

